

opusdei.org

Videoresum del viatge pastoral del Prelat a l'Equador

Del 8 al 12 d'agost, el Prelat es va reunir amb membres i amics de l'Opus Dei que participen de les activitats inspirades en els ensenyaments de sant Josepmaria a l'Equador.

27/08/2024

El prelat de l'Opus Dei a l'Equador

Del 8 al 12 d'agost, Mons. Fernando Ocariz, prelat de l'Opus Dei, va mantenir trobades amb membres i

amics de l'Opus Dei que participen de les activitats inspirades en els ensenyaments de sant Josepmaria a l'Equador.

Galeria de fotos

Diumenge 11 d'agost

Des de primera hora del matí, el col·legi Intisana de Quito va rebre persones de diferents parts de l'Equador. En arribar, els esperava un “Museu de sant Josepmaria”, una exposició amb motiu dels 50 anys del viatge del Fundador de l'Opus Dei al país.

Per començar, un grup de joves van interpretar “Por tierras y mares”,

una cançó que li agradava al fundador de l'Opus Dei. Després van començar les preguntes. La primera va donar peu perquè el Prelat ressaltés la necessitat del tracte personal: “L'apostolat de l'amistat és transmetre de persona a persona allò que tenim al cor” va dir. Sobre la santificació del treball, va ressaltar que l'exemple ajuda molt els col·legues i és un apostolat molt eficaç.

En relació al Congrés Eucarístic Internacional que es desenvoluparà a l'Equador el proper mes, li van preguntar com aprofitar aquesta ocasió per créixer en amor a l'Eucaristia. Mons. Ocáriz els va animar a omplir l'ànima d'agraïment perquè Jesús se'ns dóna com a aliment a la Santa Missa i en rebre'l ens identifiquem amb Ell. Abans de continuar amb més preguntes, uns germans van cantar una cançó que

feia al·lusió a l'afecte de Déu que ens abraça des del cel.

Andrés, pilot de professió, li va preguntar sobre el desafiament de conciliar la família i la feina. Mons. Ocariz li va aconsellar que, en l'ordre de les prioritats, les familiars fossin sempre les primeres. Va animar els esposos a donar temps a allò important, demanar llum al Senyor per a la seva relació i portar amb alegria els desordres inevitables.

Entre els assistents, hi havia Ángela, que va explicar sobre la tasca d'AFAC (Fundació d'Ajuda Familiar i Comunitària), en què s'acompanyen dones embarassades en situacions vulnerables. Va esmentar que han atès més de trenta mil persones i han rebut més de cinc mil nadons de mares que van tenir intenció d'avortar. Va demanar oracions al Prelat per poder continuar amb aquesta tasca.

A continuació li van preguntar per algun record sobre sant Josepmaria, i va esmentar que era una persona extraordinària però també molt normal. La seva santedat es veia amb l'afecte que tenia la gent i com estava atent als altres. “La santedat de sant Josepmaria estava en conjuguar allò sobrenatural i allò humà”.

Trobada amb joves: transformar el patiment en alegria

Durant la tarda, va tenir dues tertúlies amb joves a la casa de recessos Ilaloma. A la primera, Stephanie li va explicar que als 10 anys es va batejar i va fer la primera comunió. Després li va preguntar com continuar creixent en la vida espiritual. Mons. Ocariz li va suggerir acudir sempre al “Pa i a la Paraula; oració i Eucaristia; a través d'aquests mitjans Déu respon amb belles idees”.

Sobre la manca de temps en un món tan accelerat, els va dir que era important tenir un propòsit; buscar el temps oportú per a cada cosa i lluitar sense desanimar-se quan no hi ha ganes de fer allò que correspon. Ajuda molt l'ordre i ser flexible, va dir.

A la darrera jornada, Emilio va explicar sobre els moments durs que va viure amb la seva família per una intervenció mèdica que el va tenir en cures intensives. El Prelat va explicar que la creu de Crist va ser redempció per al món i el que puguem patir també redimeix. Del patiment se'n pot fer un gran bé a la humanitat. “Podem pensar en el Senyor a la Creu que transforma el patiment en alegria”.

El matí del 12 d'agost, el Prelat es va dirigir a l'aeroport per agafar un vol cap a Bogotà, Colòmbia, on farà l'última etapa del viatge per Amèrica.

Dissabte 10 d'agost

Des de les nou del matí de dissabte les famílies van començar a arribar al col·legi Torremar de Guayaquil, on en un parell d'hores es trobarien amb Mons. Fernando Ocáriz. A l'escenari, la imatge de l'ermita del col·legi esperava el moment.

Van acudir persones de diverses parts de l'Equador. El clima una mica més fresc del que és habitual afavoria l'ambient d'alegria per poder compartir una estona amb el Pare.

Minuts abans de les 11:30 h l'Orquestra de Cambra del Col·legi Delta va interpretar diverses cançons per donar la benvinguda al Prelat, entre somriures i aplaudiments plens d'afecte. En finalitzar la interpretació de “La Morenita”, Mons. Ocáriz va donar les gràcies als joves. Les seves primeres paraules van fer referència

a un text de sant Pau de la 2a Carta als Corintis: “Déu estima el qui dona amb alegria”. Déu vol que siguem feliços, va explicar el Prelat, i per ser feliços, estimar els altres i preocupar-se per ells sense esperar coses extraordinàries. L'heroisme és a la generositat permanent, a la constància diària, va comentar.

El primer a preguntar va ser Àngel, un jove advocat que ben aviat es casarà amb Verónica; li va demanar al Prelat algun consell per aconseguir una llar feliç i ser fidels tota la vida. Mons. Ocáriz li va explicar que el matrimoni es fonamenta en un lliurament generós a l'altre. “Quan passen els anys, els aspectes més romàntics disminueixen, però roman l'amor, el desig profund del bé a l'altra persona”.

Un dels moments més emotius va ser quan Stephany va explicar com ha suportat les dificultats de la seva vida

amb el seu primer fill prematur i el segon amb síndrome de Down, i després de 10 anys resant a la Mare de Déu i a sant Josepmaria pel seu matrimoni, es casarà per l'Església. Davant d'aquesta mostra de confiança en Déu, el Prelat va animar tothom a ser com els apòstols que demanaven a Jesús que els augmentés la fe: “Del mal natural treure'n un bé espiritual”, va comentar.

També es va referir a la dedicació als fills com un deure primordial i font de creixement personal que engrandeix el cor. “El tresor més gran que tenen els pares són els fills. L'oportunitat d'edificar ànimes d'homes i dones”. “La vida ordinària —va afegir— és el que Déu ha posat a les nostres mans per fer el bé a la família, feina, amistats, descans. Tot plegat és motiu d'amor a Déu i servei als altres”.

La trobada va estar plena de moments artístics. Una parella d'estudiants de les escoles Jacaranda i Montepiedra van fer una demostració d'*amorfinos* —poemes d'amor tradicionals— i balls típics de la costa equatoriana. A més, van portar un barret *montuvio* com a regal per al Pare. També dos artistes van estar pintant en viu un llenç capturant la trobada entre paletes i colors, i un grup de professors del col·legi amfitrió van cantar altres cançons.

En acabar, més de 2000 persones van resar l'àngelus al costat del Prelat i van rebre la benedicció.

Durant la tarda va compartir algunes estones amb famílies i amics a l'Església Rectoral Sant Josepmaria Escrivà. Entre les converses, van esmentar la tasca social que es fa a zones vulnerables. El Prelat els va convidar a moure el cor de la gent

que hi va a ajudar, i a portar alegria a qui més ho necessita. “Ho diu el Senyor, allò que fas pel qui més ho necessita, ho fas per mi”, va concloure.

Divendres 9 d'agost

El divendres el prelat de l'Opus Dei va saludar diverses famílies que l'esperaven a la casa de recessos Ilaloma.

Àvies, pares, fills i néts van participar en la conversa amb el Prelat per explicar-li sobre les seves vides i famílies. Dues de les presents, havien saludat sant Josepmaria a l'aeroport de Quito el 1974, a espatlles del seu pare, quan amb prou feines eren unes nenes.

Després d'una de les trobades, María José, amb la seva filla Florencia en braços, comentava que “tot i haver de saludar a molta gent, el seu gest

va ser com el d'un pare que coneix i aprecia cada un dels seus fills, amb la naturalitat i la confiança que només es donen en una relació autèntica i plena d'afecte", ja que a la família eren 11 germans i 18 néts.

En acabar la tarda, Mons. Ocariz va tenir una trobada amb uns 40 sacerdots diocesans i alguns seminaristes.

“Els sacerdots no transmetem només idees o doctrines sinó a Jesucrist”. El Prelat va ressaltar la importància de l'Eucaristia com a centre i arrel de la vida interior: “cada persona val tota la Sang de Crist, una ànima val tot el nostre esforç”, va explicar.

El Pare Eduardo viu a Lita al nord del país, on hi ha una majoria de població indígena Awa. Va relatar com, des del 2020, una població de 5.000 persones, 600 s'han batejat, i un nombre significatiu de matrimonis s'han formalitzat. Va ser

una oportunitat per mirar aquest servei a les ànimes amb optimisme i esperança.

Al final, el Prelat va animar tothom a ser instruments d'unitat, fomentar la fraternitat sacerdotal i estar units en oració pel Papa Francesc.

Dijous, 8 d'agost. Benvinguda del Prelat a l'Equador

Al voltant del migdia del dijous 8 d'agost, va arribar Mons. Fernando Ocáriz a terres equatorianes. Tres famílies l'esperaven a l'aeroport de Quito amb flors, targetes escrites pels nens i un parell de cartells.

Irene amb el seu marit Alfredo i els seus tres fills, és veneçolana i va aprofitar per agrair-li les seves oracions per la pau al seu país.

Un dels cartells de benvinguda, contenia un missatge amb una fórmula que feia al·lusió als estudis de física del Pare $P=m \times g$ (“Pare moltes gràcies per: pregar per nosaltres, per la seva alegria, per visitar-nos, per estimar-nos”).

Durant la tarda va compartir una trobada al centre Solana. Hi va haver espai per a converses, cants i la presentació d'un ball típic de la serra equatoriana. Les mostres de gratitud per la seva proximitat no es van fer esperar i el Prelat els va respondre: “les gràcies, per a Déu”.

Abans d'acabar el dia, va saludar algunes famílies. En una d'aquestes converses, Mauricio li va ensenyar al Prelat una foto que el seu pare, Simón, s'havia fet amb sant Josepmaria a Quito. Ara, exactament 50 anys després, Mauricio desitjava "repetir" aquesta mateixa fotografia amb ell.

A la nit, durant una breu trobada a Ilaloma diversos dels assistents van explicar al Pare de les cures que procuren tenir amb la gent gran amb qui viuen, algunes d'elles malaltes i limitades. El Prelat els va agrair aquests esforços i els va convidar a seguir cuidant l'ordre en la caritat i especialment, amb els qui més ho necessiten.

La preparació del viatge

Sant Josepmaria va arribar a l'Equador l'1 d'agost de 1974, portant un missatge. Arran d'aquest viatge va començar el de tants equatorians i equatorianes que, amb el seu treball, han fet vida aquest missatge portant-lo a diferents llocs del país, amb el desig de millorar la societat en què viuen.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/viatge-de-
mons-fernando-ocariz-equador-2024/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/viatge-de-mons-fernando-ocariz-equador-2024/)
(05/08/2025)